

ASSOCIACIÓ CATALANA EN PRO DE LA JUSTÍCIA

EDITA:
Associació Catalana en pro
de la Justícia

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ:
Apartat de correus núm. 187
08370 Calella (El Maresme)
Tel./ Fax: 93 769 79 91
e-mail: acpj@acpj.cat

DISSENY I EDICIÓ:
Publinter S.A.

Exemplar gratuït.

L'Associació no es fa responsable de les opinions expressades pels autors dels articles.

Reflexions davant de la situació d'alarma

Ana Maria Osa Farre

Jutgessa de Sant Cugat del Vallès

Primer de tot el meu desig que tothom estigui bé.

Responc a la invitació de compartir la nostra experiència en el jutjat de Pau que fan des de l'Associació perquè ha estat, està sent, diversa i voldria que a futur poguéssim treure lliçons apreses sobre totes les instàncies superiors judicials i polítiques.

Des del primer dia vàrem organitzar-nos per lliurar les llicències de defunció, fer inscripció de naixements i donar fes de vida.

Sant Cugat del Vallès és una ciutat de més de noranta mil habitants. Tenim l'Hospital General de Catalunya dins de la nostra circumscripció i quan es varen traslladar part dels malalts amb possible Covid 19 des d'Igualada a aquest Hospital, el centre mèdic Clínica Asepeyo, també dins de la nostra circumscripció, va posar els seus llits a disposició tenint un pic de 40 certificats de defunció en un dia. L'organització amb les funeràries de Sant Cugat, Sabadell, Terrassa i Barcelona es va dur a terme contactant amb cadascuna d'elles i amb molta col·laboració amb la de Sant Cugat, que assessorava les que venien d'altres punts del País. Complir amb la normativa d'estar a disposició els set dies de la setmana, les 24 hores sumant el temps presencial amb el no presencial va esdevenir un camí de dificultats competencials; per a uns temes érem responsabilitat de l'Ajuntament per a d'altres érem de Justícia, i per fi vàrem aconseguir que se'ns derivessin les trucades, en l'horari no presencial, al mòbil de la secretària del Jutjat.

Respecte dels naixements hem viscut les conseqüències de la mala gestió del Registre civil de Barcelona. Els pares, residents a Sant Cugat del Vallès que ho podien acreditar pel seu DNI o el padró, s'han dirigit al nostre Registre davant la impossibilitat d'inscriure el nadó a Barcelona amb el volum molt superior d'una situació normal. Més endavant

l'Hospital Mútua de Terrassa va derivar els naixements a l'Hospital Parc Taulí de Sabadell que també es va col·lapsar. Els pares, com en el cas de Barcelona, van optar per inscriure el nadó a Sant Cugat. En tots dos supòsits, atès que hem de demanar autorització al Jutjat de Rubí per fer la inscripció, ha significat un allargament del temps; les primeres setmanes va ser un treball frenètic perquè s'havien d'atendre les moltíssimes trucades, les persones presencials i fer el treball de les inscripcions en els corresponents llibres per donar els certificats i poder gestionar baixes laborals, etc.

Les fes de vida s'han lliurat des del primer moment perquè els desplaçaments fins a la seu del Jutjat considerem que ha de ser el mínim de vegades, atesa la situació de ser franja de risc.

A aquesta situació hem d'afegir la caiguda reiterada del sistema informàtic, el programa Inforeg i fins i tot de vegades el telèfon.

Tot això no es podria estar portant a terme si no fos per unes funcionàries compromeses amb la seva tasca que han acudit al Jutjat més dies dels que els pertoca de forma totalment voluntària perquè així es pogués treballar, per una banda, en l'atenció al públic amb les mesures de seguretat i higiene requerides i, per l'altra, mitjançant atenció telefònica i treball telemàtic poder anar fent les inscripcions, sobretot de defuncions, perquè les famílies poguessin demanar el certificat a través del Ministeri de Justícia.

Aquesta situació ha deixat palesa que som justícia de proximitat amb tot el que això representa, facilitant les gestions als ciutadans però a la vegada també ha evidenciat la manca de mitjans del nostre jutjat, per la qual cosa crec que fora bo que es prenguin les mesures perquè se'ns doti del material informàtic d'última generació per fer la nostra tasca.

NOTÍCIES:

Dia de la Justícia de Pau a Catalunya 2020

En compliment del conjunt de mesures anunciades pel Govern i davant la situació generada per la Covid-19, tots els membres de la Junta de l'ACPJ han acordat la suspensió del Dia de la Justícia de Pau a Catalunya 2020 que s'havia de celebrar el pròxim mes d'octubre. Preguem disculpeu les molèsties que es pugui derivar d'aquesta decisió.

• • • • •

Condol

L'Associació Catalana en pro de la Justícia comparteix la tristesa i el desconsol amb totes les persones que han patit aquests efectes de la pandèmia, i per això manifestem el nostre dol i acompanyem, en aquests moments de dolor, les **famílies de les víctimes de la Covid-19**.

• • • • •

Assemblea General Ordinària

D'acord amb els articles 11, 12 i 13 dels Estatuts de l'Associació Catalana en pro de la Justícia, es convoca l'Assemblea General Ordinària anual el dia 3 d'octubre, que se celebrarà a la seu social de l'entitat, al carrer de Sant Jaume, núm. 338-368 de Calella (Jutjat de Pau de Calella), en primera convocatòria a les deu hores del matí, i en segona convocatòria a les deu trenta del matí. L'ordre del dia:

- 1.- Lectura de la memòria de l'exercici 2019.
- 2.- Liquidació de comptes de l'exercici 2019.
- 3.- Presentació i aprovació, si escau, de les activitats de l'any 2020.
- 4.- Pressupost de l'exercici 2020.
- 5.- Precs i preguntes.

S'aplicaran les mesures sanitàries de prevenció adreçades a garantir la seguretat dels assistents.

• • • • •

ELS JUTJATS DE PAU I ELS REGISTRES CIVILS EN PERILL D'EXTINCIÓ

Jordi Bernaus

Secretari del Jutjat de Pau i Registre Civil de Ponts.

Els Jutjats de Pau dels municipis de menys de 7.000 habitants, on no hi ha Jutjat de Primera Instància i Instrucció, així com els Registres Civils, tant de poblacions petites com de més grans, es troben en perill d'extinció, amb l'agreujant que desapareixerà aquesta proximitat de l'administració de justícia al ciutadà, aquesta facilitat de, sense haver de marxar del poble, efectuar qualsevol tràmit judicial o davant el Registre Civil.

Després de la pressió exercida pels funcionaris dels Registres Civils, des de juny de 2015, el procés de privatització en favor dels Registradors de la Propietat i Mercantils, als qui, promogut per l'ex ministre Gallardón, pretenia que aquests exercissin les funcions del Registre Civil, privatitzant uns tràmits que actualment són gratuïts i que en aquell cas s'haurien de pagar taxes, per tot, fins a l'obtenció d'una simple certificació; i que sortosament va ésser eliminat en tràmit parlamentari, derogant el decret que ho acordava, i que, pel que respecta al Registre Civil, va ser declarat, fins i tot, inconstitucional pel Tribunal Constitucional espanyol.

Malgrat no haver, actualment, cap reforma legal que proposi o suposi la privatització del Registre Civil, hi ha una reforma que preveu que les funcions i competències dels Registres Civils passin a mans d'entitats externes o alienes a aquests, la qual cosa comportaria, entre d'altres, l'eliminació de les nacionalitats per residència, la comunicació al Registre Civil de naixements des de centres sanitaris, l'eliminació de les competències en matèria d'expedients sobre matrimoni civil, així com la digitalització de les dades que, de forma gairebé clandestina, s'està portant a terme en els Registres Civils dels Jutjats de Pau i en el Registre Civil Central de Madrid.

Aquesta reforma, que pretén traslladar o transferir les esmentades funcions i competències dels Registres Civils a altres administracions, no és altra que la Llei 20/2011.

Aquesta Llei preveu que la direcció i gestió de les oficines del nou Registre Civil siguin assumides per l'Administració General de l'Estat i per l'Administració de les Comunitats Autònomes, amb competències

executives assumides en llurs Estatuts d'Autonomia; a més que el personal que hagi d'assumir les esmentades funcions i competències siguin els empleats públics d'aquelles administracions, per la qual cosa, els actuals integrants dels Registres Civils restaran els interins a l'atur i els titulars de la seva plaça en situació de "a extingir".

Així doncs, la situació a que ens porta la Llei 20/2011, després de vuit anys en "vacatio legis", a la prohibició a que Jutges, Lletrats de l'Administració de Justícia (antics Secretaris Judicials) i funcionaris judicials, puguin exercir les seves funcions i competències, en tant que, relacionades amb el registre Civil, com es ve efectuant fins ara.

A més això comporta l'eliminació de més de 8.000 oficines de Registre Civil (en tot Espanya) de les que només quedaran, per a tot el territori espanyol, 350, doncs la Llei en determina una al menys per Comunitat Autònoma, i no tan sols s'eliminen els Registres Civils dels pobles si no, a més, els Jutjats de Pau i les Agrupacions de Jutjats de Pau i molts caps de Partit Judicial, la qual cosa comportarà que el ciutadà hagi de traslladar-se a les seus de les noves oficines, des del seu domicili, a vegades a moltíssims quilòmetres de distància.

Malgrat tot aquest enrenou, els partits polítics amb representació parlamentària al parlament espanyol han provocat una situació que resulta tan absurda com còmica: després de rebutjar la Proposició de Llei del PP (que incloïa una "vacatio" per a la informatització) i no activar la proposició d'Unidas Podemos, van haver d'incloure a la Llei d'OKUPAS una Disposició Transitoria per a, sense tràmit parlamentari i violant la doctrina del Tribunal Constitucional, aprovar, en el Senat espanyol, una nova "vacatio" fins a JULIOL de 2020. Després de set mesos d'aquest despropòsit, es va continuar sense haver-se fet res al respecte, tal com va quedar palès amb la compareixença del la Subsecretària de Justícia, en la presentació dels pressupostos Generals de l'estat, al Congrés dels Diputats espanyol, els quals finalment van ser rebutjats, com tothom sap.

Així doncs, continuem sense saber qui serà el nou Encarregat de les oficines del nou Registre Civil, ni quantes oficines hi haurà, ni on s'ubicaran, ni el règim de subs-

titucions, ni quin criteri se seguirà per a establir aquestes oficines, ni la catalogació dels llocs de treball (funcions, competències i càrregues de treball), ni qui autoritzarà (com, amb quines plantilles de funcionaris i quin horari s'establirà), qui i com es lliuraran les llicències d'enterrament de defuncions que es produeixin en caps de setmana o festius, etc.

Per tot això i més desgavells pendents de resoldre, que faran canviar tot el sistema fins ara conegut, des dels Registres Civils (del Central de Madrid fins als de les poblacions) s'estan efectuant mobilitzacions de protesta i, fins i tot, alguns Ajuntaments ja han fet mocions al respecte en els respectius plens municipals, perquè no es tanquin els Jutjats de Pau ni els Registres Civils, com l'Ajuntament de Texeiro-Curtis a Galícia, Arcos de la Frontera i Bornos a Cadis, amb la curiositat que als dos primers pobles van presentar la moció el grup parlamentari del PP i al tercer poble els d'Izquierda Unida.

De les mobilitzacions efectuades en diferents localitats i comarques d'Espanya, quina ha estat la sorpresa de molta gent que, en veient les pancartes dels funcionaris, van fer-se fotografies i molts assistents es preguntaven què passava amb la Llei 20/2011, que molta gent es pensava que estava derogada, tot preguntant perquè s'havia de perdre un altre servei públic gratuït, i la història dels seus pobles, amb la desaparició física dels Llibres del Registre Civil i de la seva oficina.

Per tot això, cal posar de manifest, per a coneixement de tothom que, si no canvia res, a partir de juny de 2020, ens tancaran els Registres Civils i se suprimiran els Jutjats de Pau (funcionalment i físicament), transformant un servei públic gratuït i proper al ciutadà en un ens administratiu, el qual per definició estarà subjecte a taxes i a molts quilòmetres de distància del lloc de residència de les persones que puguin necessitar d'aquest servei, ara tan proper, a menys que reaccionem i tots, des del primer ciutadà fins al darrer edil de la Corporació Municipal i polítics de tots els nivells formulem una valenta oposició i un gran ressò als mitjans de comunicació, per intentar que s'esmeni aquest gran despropòsit.

BENVINGUDA NOUNATS

Per sisè any consecutiu, Castellvell del Camp va donar la benvinguda als nounats de l'any 2019, amb un acte organitzat pel Jutjat de Pau i l'Ajuntament.

L'acte el va obrir l'Alcalde del municipi, l'Il·lm. Sr. Josep Manel Sabaté Papiol, i seguidament la Jutgessa de Pau Il·lra. Sra. Palmira Güell i Bartra es va adreçar a les famílies, per explicar la importància que té el naixement d'un fill/a dins del llinatge.

Va resultar ser una trobada molt profitosa i va tenir molt d'èxit entre els assistents, a qui se'ls va fer lliurament d'un càntir de vidre (bufat per l'artesà Paco Ramos del forn de vidre de Vimbodí i Poblet) i d'un pergamí personalitzat.

En acabar, es va servir la tradicional xocolata amb coca per a tothom.

TEMPS DE CONFINAMENT

Miriam Valdeperes
Jutgessa de Castellar de Vallès

Sóc Jutgessa de Pau titular de Castellar del Vallès des de l'any 2006, i des de fa un temps resulta que la meua principal tasca no m'agrada gens, perquè és la de veure cada matí si s'ha produït alguna defunció per causa de la pandèmia i fer l'oportuna comunicació al Ministerio de Sanidad. Ni m'havia passat per la imaginació que això podia passar, però ha passat, està passant, m'agradi o no m'agradi. Aquesta situació em porta pensaments que necessito compartir.

Portem ja unes quantes setmanes de confinament ocasionat per la declaració de l'estat d'alarma com a mesura per contenir l'expansió de la Covid-19, constato que són dies en què podem experimentar sentiments de por, de preocupació i d'incertesa, de frustració per no poder seguir amb els nostres projectes, per no tenir llibertat de moviment, per no saber què està passant amb aquesta malaltia o per no saber què passarà amb els problemes econòmics. Estem acostumats a tenir-ho tot de forma immediata, estem acostumats a viure un dia a dia ple d'experiències en un món accelerat i ambiciós en el qual poques coses semblen més importants que el poder i els diners. Aquesta nova situació requereix paciència, aturar els projectes i també hàbits per un objectiu superior: tenir salut, perquè òbviament sense salut no podem fer res.

Davant la falta de recursos per afrontar la situació actual, és normal que això pugui comportar reaccions com el bloqueig i el patiment. En primera persona puc dir que he experimentat què és viure de prop la malaltia, inclosa la mort d'éssers estimats meus. El coronavirus ens ha canviat per sempre. A tots. De totes les maneres possibles. Necessitem entendre la por, l'avorriment o la desmotivació perquè som éssers socials i, en general, el nostre oci està molt relacionat amb el contacte amb els altres.

Des que vàrem rebre la instrucció de que els Jutjats, i més concretament els Registres Civils, passàvem a ser serveis essencials, i per tant les nostres tasques quedarien reduïdes únicament a certificats de fe de vida i estat, inscripcions de naixements i inscripcions de difunts, la meua primera tasca del dia, tal com he dit abans, és saber quants difunts s'han produït en aquella nit i derivar les dades al Ministerio que ens va requerir a portar un control diari de finats, dades que ens informa funerària per morts produïdes tant a hospitals, com a domicilis... i així dia a dia des del 14 de març. Això m'ha fet reflexionar perquè estem vivint un dol, una ruptura amb la nostra quotidianitat i les nostres rutines, la pèrdua de contacte físic amb les amistats i familiars, sentiment de soledat i buidor. Però estic convençuda que aquesta situació que mai haguéssim pogut imaginar que ens passaria, a nosaltres, al món tecno-

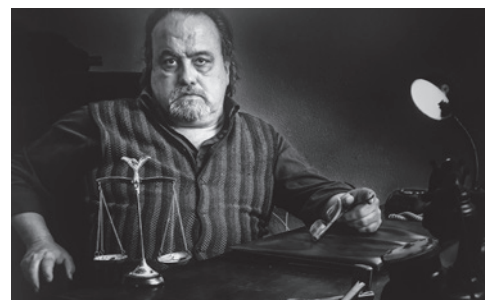
lògic, al món que tot ho compra, al món dels mitjans de comunicació, ens diu que, en realitat, som molt vulnerables. Estem vivint un estrès que ens pot generar estratègies per evadir-nos de la falsa realitat en la qual sovint vivim, amagant les emocions desagradables perquè ens creiem millors que ningú, que mai ens podria passar una cosa així, i aquesta pandèmia ens està ensenyant que la vida no la tenim controlada. Per contra, si parem atenció, aquest missatge i aquesta por la podem contemplar com una aliada que ens pot ajudar a gestionar la situació, fent sorgir la nostra solidaritat i l'ajuda vers els altres. Adaptar-nos als canvis, aconseguir trobar un equilibri emocional, gaudir cada dia, ser conseqüent i redescobrir el concepte de llibertat. Això és el que estic aprenent amb el virus. Unes quantes lliçons que em permeto compartir, perquè ens poden enfortir i ajudar a ser millors éssers humans en mig de la pandèmia.

"Hem d'adaptar-nos al canvi". Quantes vegades hem escoltat aquesta frase...

L'argument és que la nostra espècie és una que des del principi de la seva existència s'ha adaptat a diferents entorns per sobreviure. La diferència està en com afrontem la situació, i quelcom que ens pot ajudar és deixar de costat el paper de víctimes i convertir-nos en protagonistes. Entendre que no som els únics que patim i adaptar-nos al canvi i mirar de trobar solucions. Sé que sona fàcil, però l'altra opció és queixar-se i no fer res. Hem de ser conseqüents, el nostre comportament en el treball, la família i les relacions socials ha de ser únic i igual. No podem portar "dobles vides" i mirar cap a dins per a reconèixer-nos, amb el propòsit de corregir els nostres propis errors amb el que diem i fem. No podem "pregonar" el que no practiquem ni exigir el que no donem. La comunicació és essencial per a trobar aquesta coherència, aquesta unitat de vida.

Potser mai abans hem tingut tant de temps per parlar uns amb els altres, ja sigui a les nostres llars, ja sigui mitjançant les plataformes digitals. Si comencem a admetre les nostres faltes i ressaltar les virtuts dels altres, aleshores podrem establir un diàleg sincer i respectuós que ens ajudi a restaurar o millorar les relacions amb tots aquells amb qui interactuem. És necessari treure'ns les "casetes", aquest és un dels majors reptes que durant el confinament obligatori que estem vivint hem après. Des de la por és possible que intentem anar cap al control, i sobretot cap a la confiança en les nostres capacitats per a resoldre les situacions a les quals a vegades necessitem demanar ajuda i reaccionar amb una gran confiança i solidaritat, i seguir endavant, sempre endavant, amb molta força i esperança.

I a tu, quin aprenentatge t'està deixant aquesta crisi???

Entrevista al Jutge de Pau Titular de Concabella, Sr. Josep Maria Tomàs, realitzada pel Sr. Miquel Traveria i la Sra. Georgina Gorriz, dins el Projecte Objectes Significants: un objecte, un record, un sentiment.

El Sr. Josep Tomàs, jutge de Pau de Concabella, va participar en una exposició fotogràfica on la mostra recull un total de 46 retrats realitzats al llarg de tot l'any 2019. Els protagonistes de les fotos han estat fotografiats en diferents indrets del poble i amb un objecte que per a ells té un significat únic i personal. En aquesta entrevista el Sr. Tomàs anomena les principals tasques que realitza com a Jutge de Pau de Concabella; el que més li complau és fer casaments. És una feina molt tranquil·la en llocs amb poca població, està en un nucli on són onze pobles i hi ha un total de 600 habitants. La feina es fa desinteressadament, hi ha un mínim de retribució per despeses. El Sr. Tomàs segueix explicant que és un goig ser Jutge de Pau, almenys un cop a la vida. Sobre l'objecte que ha escollit per l'entrevista, la Balança, per al Sr. Tomàs representa la Justícia. La feina de Jutge de Pau és grata de fer-la, ajudar els veïns estant a la seva disposició, congratulat pels naixements, i poder ajudar a qui sigui pel municipi i el país.

El que més li agrada al Sr. Tomàs és fer casaments, n'hi ha de tota classe, com només administratius o altres amb més festa... però és el que més li agrada fer. Segueix explicant que per ser Jutge de Pau no cal tenir nocions de lleis, ets elegit com a home de pau. De tots els càrrecs que hagués pogut tenir, aquest és el que li fa més il·lusió, fa quatre anys que exerceix i espera fer-ho el temps que faci falta. El Jutge de Pau també fa tasques de mediació sobretot entre veïns; entre zones agràries la figura del jutge és intervenir entre els dos veïns, per "lindes", malestar de veïnatge, etc. Es fa una tasca de mediació entre veïns, que al final estalvia temps i diners a la justícia ordinària.

En temps d'eleccions, el jutge de pau és l'encarregat de fer arribar les actes als col·legis electorals.

Un dels dies més importants va ser l'1 d'octubre de 2017, el Sr. Tomàs va intervenir entre els veïns i la guàrdia civil, al ser Concabella un dels municipis on en un col·legi electoral van tenir problemes. La guàrdia civil es va desplaçar al poble per retirar l'urna que no van trobar, van fer registres i es van endur paperetes. I el Sr. Tomàs va intervenir per evitar problemes, segurament la mediació més gran que ha fet, que va anar bé. Al final aquest fet va unir el municipi.

És una feina que la fa per amor als veïns i al territori.

VIOLENCIA DOMÉSTICA, DE GÉNERO, PSICOLÓGICA Y ECONÓMICA

Miriam Valldeperes
Jutgessa de Castellar de Vallès

Tercera parte

Dentro de este tipo de violencia encontraríamos otro subgrupo: el de la **VIOLENCIA PATRIMONIAL**.

Esta es, cualquier hecho supresión que, con ilegitimidad, implique daño a la supervivencia de la víctima.

¿CÓMO SE MANIFIESTA? a través de la pérdida, sustracción, transformación, ocultamiento, destrucción, o retención de bienes, instrumentos de trabajo, documentos o recursos económicos, destinados a la satisfacción de sus necesidades.

Aunque generalmente esta forma de violencia es en contra de los adultos, también existen casos en donde la violencia patrimonial es en contra de adolescentes o niños, es decir, cuando existe apropiación inadecuada de bienes, beneficios monetarios o en especie, perteneciente al menor de edad por parte de algún familiar o persona autorizada. (IMAGINAROS UNA HERENCIA, y que el padrastro, asuma el papel de “gestor”.)

El caso más frecuente de violencia patrimonial surge dentro del matrimonio. El matrimonio es una institución en donde el hombre y la mujer adquieren deberes y derechos; todo lo que se adquiera dentro de él, les pertenecerá a ambos. Esto sería en el caso de gananciales, matrimonios celebrados en España, éste regula que los bienes que se aportan o durante el matrimonio, son a partes iguales por ambos cónyuges.

Los matrimonios celebrados en Cataluña se rigen por un Código Civil propio: El “Codi Civil Català”, éste regula que los bienes de cada uno son suyos.

Sin embargo, dentro del perfil del maltratador, es el hombre quien, generalmente, se encarga de la administración de los gastos de la casa, es por esto que cuando llegan a surgir conflictos en la pareja es posible que alguna de las partes (generalmente el hombre) incurra en violencia patrimonial al destruir bienes, ocultar documentos, retener objetos o recursos económicos; con el único fin de causar daño a la otra persona.

Se podría decir, entonces, que la violencia patrimonial está asociada a la violencia psicológica, ya que la víctima se ve perjudicada al recibir maltratos, cuyo objetivo es hacer sentir mal y humillar a una persona. Su objetivo central se orienta a causar daño a los bienes muebles o inmuebles en deterioro del patrimonio de la víctima o a los bienes de la comunidad conyugal.

Es importante recordar que, si alguien daña tus bienes o pertenencias, esconde tu correspondencia o tus documentos personales, o dispone de tus bienes sin tu consentimiento está ejerciendo violencia patrimonial en contra de ti. Es probable que se piense que esto no es violencia, ya que no hay golpes, ni gritos de por medio, pero son acciones que lastiman y perjudican el derecho a vivir una vida digna.

Ahora bien, el maltratador psicológico puede ser un hombre o una mujer, con las siguientes características:

- Son individuos controladores y con bajo nivel de autoestima, la cual quieren aumentar, disminuyendo la de la persona a la que agreden.

- Poca capacidad para gestionar sus propias emociones.

- Generalmente, suelen ser personas amables con la mayoría de las personas, incluso con su propia víctima en ocasiones.

- Pueden presentar características psicopáticas (poca compasión hacia los otros) y pueden hasta llegar a tener creencias sobrevaloradas (no siempre es así). En ocasiones aparenta incluso sentir empatía, claro está que es una mera fachada. No es fácil su diagnóstico para quien no entiende... (nos referimos a las víctimas que lo sufren).

En ciertos casos, ellos mismos han sufrido violencia psicológica, aunque el hecho de haber sido maltratado psicológicamente no justifica que se convierta en un maltratador.

En muchos casos, no siempre. El ciclo del maltrato psicológico suele comenzar en la infancia del mismo abusador, o bien en algún tipo de trauma que le ha ocurrido durante sus primeros años de vida o hasta la adolescencia. Pero, repito, no siempre nacemos con un temperamento que es nuestra manera natural con que un ser humano interactúa con el entorno. Puede ser hereditario y no influyen factores externos; es la capa instintivo-afectiva de la personalidad, sobre la cual la inteligencia y la voluntad modelarán el carácter (en el cual SÍ influye el ambiente); ocupa también la habilidad para adaptarse, el estado de ánimo, la intensidad, el nivel de actividad, la accesibilidad, y la regularidad. El temperamento es la naturaleza general de la personalidad de un individuo.

- El temperamento y el carácter definen la personalidad del ser humano; y la diferente combinación e intensidad que éstos se manifiesten en sus diferentes áreas nos hacen únicos y humanos.

Puede que el maltratador haya vivido en un ambiente de mucha violencia física o verbal y haya tenido que padecer el miedo, el aban-

dono, la represalia, el control excesivo, los golpes, etc... Y esto le lleva a reproducir el mismo patrón a él.

Su conducta hacia la víctima se caracteriza por el uso de todo tipo de amenazas: suicidio, abandono, gritos, malos gestos, tiene cambios inesperados de conducta, mentiras... entre otros.

Un maltratador suele comenzar acosando a la víctima, reduciendo sus libertades, aislándola de su entorno (familia, amigos...) socavando su autoestima, bloqueándola y minando su percepción de seguridad, transformándola poco a poco en dependiente de él.

Los profesionales de la psiquiatría y la psicología cuestionan que el maltratador psicológico sea o pueda ser la consecuencia de una enfermedad, sino más bien se inclinan a darle una explicación que tiene que ver con un sistema desigual. Es decir, un abuso de poder o de dominación que afecta a la sociedad.

Volviendo a la víctima, el sentimiento de culpabilidad es muy frecuente en el maltrato psicológico, debido al nulo control de la víctima evitando así las situaciones que puedan generar conflictos o confrontación para no pelear.

Ante todo este tipo de actos debemos denunciar y sobre todo educar.

La educación y los valores son imprescindibles. Pensemos que el Código Penal es un paliativo (es como un antiinflamatorio), actúa, te ayuda, pero si no curas el mal real de poco sirve.

“La violencia, sea cual sea la forma en que se manifieste, es un fracaso”.

Jean Paul Sartre
Filósofo-escritor Premio Nobel de Literatura (1964)

VISITA ESCOLAR AL JUTJAT DE PAU DE SALT

Francesca Terrón Collado

Jutgessa Titular, Jutjat de Pau de Salt
Salt, març de 2020

La Vila de Salt és un municipi amb una característica peculiar, l'estructura poblacional que respon a la seva riquesa cultural i a la diversitat de procedències de la seva població. Aquesta diversitat es veu reflectida a les escoles i als instituts del municipi.

El passat mes de febrer al jutjat de Pau de Salt es va fer una visita guiada de nois i noies de d'Institut Vallvera de Salt, amb la intenció de donar a conèixer el jutjat de Pau de Salt, i quin és el servei que dona al municipi.

Es van fer quatre grups de nois i noies en dies diferents i en horari fora de l'atenció al públic, ja que les dependències de Jutjat de Pau, tot i que són grans, no permeten fer-ho en horari d'atenció.

Una vegada els nois i les noies van ser informats de quin és el seu funcionament i quin servei dona el Jutjat de Pau van poder fer diverses preguntes. Venien ben preparats i amb les preguntes escrites, ja que més tard havien de fer un treball al respecte.

Van quedar sorpresos de la quantitat de feina que es fa al Jutjat, ja que desconeixien l'activitat de registre civil, que és molta. A Salt superem els 30.000 habitants i a més a més hi ha un hospital al mateix municipi i un altre al costat, motiu pel qual s'enregistren molts naixements i defuncions, que ocupen la major activitat del registre.

També els van explicar com es fan les audiències privades que formen part de la preparació del l'expedient per contraure matrimoni, les conciliacions i els judicis civils verbals.

Van veure part dels llibres, els més antics comencen a l'any 1876, llibres que són un tresor, un tros de la història de Salt.

Els nois i les noies es van mostrar molt interessats en saber com poder treballar en un Jutjat de Pau, en el de Salt treballen quatre funcionaris i som dues jutgesses, la substituta i la titular. Els funcionaris van poder explicar com poden accedir a l'administració de Justícia.

Una experiència fantàstica, esperem que tinguin continuïtat en un futur.

La cerimònia del casament

Joan Serras Valls

Jutge de pau d'Hostalric

Un dia es va presentar al jutjat una parella i varen dir que es volien casar. Molt bé, vàrem explicar quina documentació necessitaven, partides de naixement, declaració que no existia cap impediment per casar-se,... bé, ja coneixem en què consisteix aquest tràmit i el temps que es necessita fins que arriba l'expedient aprovat pel jutjat de primera instància. Durant la conversa que vàrem tenir es va demostrar que per ells el fet de celebrar la cerimònia del casament era un tràmit més, dir "sí" i firmar uns papers. En un altre cas després de la cerimònia que vaig presidir, un familiar dels contraents va dir aquestes paraules "si arribo a saber que es feia d'aquesta manera haurien vingut més familiars", ho explicaré més endavant, faig una mica més del que diu la llei.

Davant aquest comportament, em va fer pensar que calia dignificar aquest acte i donar-li la importància que té, no la que marca la llei, que és de la més pura fredor i apàtica al respecte. En un escrit d'un Jutge de Pau, no recordo de quina població, feia notar que en el protocol de la cerimònia no parlava en absolut que els contraents havien d'estimar-se. És a dir, el protocol que diu la llei, repeteixo, no dignifica en absolut aquest acte tan important.

Amb la intenció que els contraents es recordessin del dia del seu casament em vaig posar a confeccionar aquesta cerimònia. Vaig buscar poesies, cançons, escrits per aquest acte, i vaig tenir molta alegria al trobar que altres Jutges de Pau ja tenien molt ben preparats els casaments. Amb tota aquesta informació tinc preparat l'esquema de la celebració i us puc dir que generalment agraïen el que els hi dius.

Amb aquesta participació en el butlletí de l'Associació vull encoratjar els companys que encara no ho fan que intentem dignificar aquests actes, ja que no descobreixo res quan dic que el matrimoni cada dia està més desprestigiats, i cal intentar que els contraents se'n recordin del dia que públicament varen mostrar el seu compromís.

Ser Jutge de Pau

Gabriel Lupiáñez

Jutge de Pau titular de Prats i Sansor.

Bomber voluntari, actualment en la secció de veterans, amb medalles de bronze, argent i dos diplomes d'honor de la Generalitat, pels anys de dedicació de forma altruista pel nostre país.

El dia que em van oferir si voldria ser Jutge de Pau he de reconèixer que em va fer molta il·lusió que es pensés en mi. La trucada va ser una sorpresa perquè no pensava que fos jo la persona triada.

Un cop et fan el nomenament, és d'una responsabilitat molt important, ja que el Jutge de Pau està relacionat amb una persona bona, és el que em va dir una lletrada en el moment que li vaig comentar el nomenament. Un comentari que et fa reflexionar, és la responsabilitat i la imatge que s'ha de donar.

Actualment en el moment tan delicat que estem vivint per la Covid 19, que ens ha trasbalsat tot el que no es podia pensar que pogués succeir. També als Jutjats de Pau, perquè s'ha fet una sèrie de canvis amb els certificats de defunció i altres que no cal explicar, perquè tots vosaltres de ben segur esteu assabentats igual que un servidor. Penso que en aquests moments tan difícils s'ha d'estar a l'altura de les circumstàncies, i estar preparats per moments que ben segur que directament o indirectament ens han afectat.

Esperem que tot acabi el més aviat possible, que es retorni a la tan desitjada normalitat i ens puguem reunir amb els nostres familiars, amics, etc., ja que el fet de poder estar amb els éssers estimats és un premi.

VISITA DEL CONSISTORI AL JUTJAT DE PAU I REGISTRE CIVIL DE MONTBRIÓ DEL CAMP

Josep Maria Ferré i Matas

Jutge de Pau titular
Montbrió del Camp

Els resultats de les últimes eleccions municipals del 26 de maig del 2019, tot i que políticament no hi va haver canvis, sí que es van donar en la incorporació de nous regidors i regidores, dels 11 totals que té l'Ajuntament 3 regidors i 2 regidores eren novells. Per aquest motiu em va semblar bé invitar tot el consistori al Jutjat per explicar quines funcions té i quins treballs s'hi realitzen.

La visita va tenir lloc el 27 de gener de 2020. Un cop tots reunits al despatx del Jutjat els vaig agrair que haguessin acceptat la invitació i sobretot l'elecció com a Jutge de Pau Titular en la sessió ordinària del 13 de gener de 2020 per majoria de tots els regidors.

Els vaig explicar els antecedents històrics i què és un Jutjat de Pau i les seves competències amb la Jurisdicció civil i penal. Vaig continuar amb els antecedents històrics del Registre Civil, en què consisteix i les tasques que s'hi realitzen. I per acabar les persones que treballen al Jutjat de Pau.

Els regidors encapçalats per l'Alcaldessa Sra. Carmina Blay Boquera van quedar molt satisfets de la visita i les explicacions. I van agrair l'obsequi rebut per part del Jutge que va consistir en unes Cables en Honor als Jutges de Pau de Catalunya.

Fes-te'n soci!

ASSOCIACIÓ CATALANA
EN PRO DE LA JUSTÍCIA

Som el primer referent en qualsevol aspecte relacionat amb el Jutge de Pau.

AL TEU COSTAT QUAN ENS NECESSITIS

www.acpj.cat | acpj@acpj.cat

APARTAT DE CORREUS 187, 08370 CALELLA

Horari consultes, Formació i Jurisprudència:

Sra. Estrella Cerrillo. De dilluns a divendres

de 8.00 a 12.00h. Tel. 93 769 79 91

Amb el suport de la:
Generalitat de Catalunya
Departament de Justícia

